

1/2013

51. VUOSIKERTA
HELSINGIN YLIOPISTON
SATAKUNTALAINEN OSAKUNTA

KARHUN- KIERROS

Mikä meitä rajoittaa?

Tämäkin vuosi on saatu polkaistua tehokkaasti käyntiin ja osakunnalla tapahtuu monia asioita. Liutinkerho on herätellyt toimintaansa useiden vuosien tauon jälkeen, salakerho järjestää säännöllisiä pelitapahtumia, kuoro harjoittelee ahkerasti ja niin edelleen. Noh, tällainen aasinsilta tällä kertaa lehden sisältöön: vuoden ensimmäinen karhunkierros käsittelee pääosin osakuntalaisten harrastuneisuutta.

Mutta mikä saa ihmisen harrastamaan? Toisille harrastus on keino rentoutua, toisille taas tapa päästellä höyryjä. Pohjimmiltaan kaikki kuitenkin pyrkivät saavuttamaan tekemisellään mielihyvän tunteen itselleen. Monet harrastukset auttavat kehittämään arkipäivän kykyjä. Joukkuelajeissa oppii ryhmätyöskentelytaitoja ja esimerkiksi musiikkiharrastus voi johtaa esiintymistaidon paranemiseen. Monelle syyksi harrastaa riittää yksinkertaisesti intohimo omaa lajiaan kohtaan. Yleensä harrastus johtaa myös hyvin tiiviiden sosiaalisten ryhmien muotoutumiseen.

Mikä sitten vaikuttaa opiskelijan harrastuksiin? Suurimmat rajoitteet tuntuvat olevan raha ja aika. Opintotuesta ei jää paljoa käytettäväksi kalliisiin välineisiin ja monissa harrastuksissa juuri varusteet ovat kallein sijoitus. Harvoin sitä pääsee vaikkapa soitinliikkeestä muutaman euron laskulla. Tässä kohtaa kannattaa hetki miettiä, että pitääkö aina saada mahdollisimman hyvät välineet, vai riittäisikö tällä kertaa se halvempi vaihtoehto. Vaihtoehtoisesti aina voi myös tehdä jotain sellaista, missä rahaa ei käytännössä katsoen juurikaan tarvita.

Monille suurin rajoite harrastusten suhteen tuntuu olevan ajanpuute. Aina on helppo todeta itsekseen, että seuraavan päivän deadlineen ehtiminen vaatii koko illan käytön. Toisaalta tunnin harrastustauko voisi lisätä huomattavasti motivaatiota myös koulutehtäviä kohtaan ja muutenkin parantaa suoritusta. Ajanpuutteeseen vetoaminen tuntuukin enemmän huonolta tekosyyiltä.

Suurin osa harrastuksia estävistä syistä on helposti kierrettävissä. Aina löytyy jokin harrastus, johon sinulla riittää aikaa, etkä joudu konkurssiin.

Antti Torkki
Tekn. yo

KARHUNKIERROS Satakuntalaisen Osakunnan tiedotuslehti.

Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913,
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

Julkaisija

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A5,
00180 Helsinki

Päätoimittaja

Antti Torkki
paatoimittaja@satakuntatalo.fi

Kannen kuvat

Samu Heino

Kannen nimiön

Kalle Järvenpää

Painos

300 kappaletta

Paino

Picaset Oy

Karhunkierros on saanut
HYY:n järjestölehtitukea.

4.....HARRASTUKSIA - MITÄ SELLAISIA?

5.....QULMA

6.....MITÄ SITTEN TEHTÄISIIN - AKTIVITEETTEJA OSAKUNTALAISILLE

9.....KARHUVIESTI

10....KURAATTORI ELINA LÄHDENIEMI JA OSAKUNTALAISENA

OLEMISEN TAITO

14....OSAKUNTAKUULUMISIA

16....VIISI VINKKIÄ VUOSIJUHLAAN

19....ARKISTOISTA

20....TÄYDELLISEN LIIKUNTALAJIN METSÄSTYS

22....UUSI MUOTIHUUME LEVIÄÄ SUOMESSA

27....KUOLEMATTOMAT

Karhunkierroksen 1/2013 tekivät:

Tero Alitalo, Hanna Hannus, Samu Heino, Miikka Koskinen, Maija Niinisalo,
Liina Niittymaa, Hanna Peuraniemi, Salla Seppälä, Marcus Söderlund ja Miia Viinämäki

On ihmisiä, joilla on harrastuksia ja niitä, joilla harrastuksia ei juuri ole. Itse kuulun jälkimmäiseen joukkoon. Tunnen aina suurta ahdistusta, kun jossakin lomakkeissa tai kyselyissä on lopuksi kohta: Harrastukset. Joskus vastaan ”lukeminen”, mutta sitten huomaan, että sitä en teen koko ajan työssäni. Voiko sellainen olla harrastus? Joskus vastaan: lämpimässä ilmanalassa ajan viettäminen tai sohvilla nukkuminen TV:n ääressä. Siis ihan epäkelpoja harrastuksia. Mutta koko elämäni on ollut täynnä mitä mielenkiintoisimpia asioita työni kautta. Akateemisessa maailmassa olen saanut olla koko ajan tekemisissä uuden tiedon kanssa, olen voinut seurata oman alani kehitystä ja verkostoitua laajalti niin kotimaassa kuin kansainvälisesti. Tämä kaikki on vähitellen muuttunut sellaiseksi, jota usein kuvataan harrastukseksi - se vie mukanaan. Voi sanoa, että työstä on tullut harrastus tai harrastuksesta työ. Yksi osa tätä mielenkiintoista työtä tai harrastusta on ilo olla osakunnan inspehtori; kuuluu työn piiriin mutta sisältää paljon harrastukselle ominaisia piirteitä.

Osakunta on uskomattoman rikas paikka erilaisille harrastajille. Joka viikko, melkein joka päivä joku ryhmä kokoontuu jonkin harrastuksen tai muun yhdistävän asian tiimoilta. Voi myös kysyä, onko osakunta itsessään harrastus vai osa elämää ja ehkä elämäntapa. Harrastuksen perimmäiseen olemukseen kuuluu, että se innostaa, tuo elämään iloa, vaatii tekijältään jotain, mutta myös antaa paljon. Usein hyvänä mausteena ovat ihmiset, jotka tulevat yhdistävän asian mukana.

Toivotan kaikille antoisaa kevättä ja aktiivista harrastamista tai jotain muuta innostavaa tekemistä, jos ei oikein osaa määritellä omaa harrastustaan.

Iloa elämään - Osakunnassa on tilaa kaikille!

Hannele Niemi
Inspehtori

Vuoden alussa aloitti osakunnalla taas suuri joukko uusia toimijoita, minä heidän joukossaan. Vaikka olen osakuntavuosieni aikana ehtinyt tehdä jo vähän kaikkea, on kuraattorius silti jotain ihan uutta ja jännittävää. Kuraattorilla on monia tehtäviä, joista itse näen merkityksellisimpinä osakunnan perinteistä ja jatkuvuudesta huolehtimisen sekä hyvien ja tiiviiden suhteiden ylläpidon niin kotimaisiin kuin ulkomaisiin ystäviin ja järjestöihin. Mutta kuraattorikaan ei ole mitään ilman aktiivisia ja innostuneita osakuntalaisia: te olette ne, jotka käytännössä jatkavat perinteitä, mutta myös luovat uutta osakunnalle. Ja te olette ne, joiden vuoksi ja joiden kanssa suhteita muihin järjestöihin pidetään yllä. Olkaa siis avoimia uudelle, osallistukaa toimintaan ja käyttäkää hyväksenne osakunnan tarjoamia mahdollisuuksia! Silloin kuraattorikin hymyilee onnellisena ja ylpeänä.

Paitsi osakunnalla, myös Satalinnan säätiössä uudistutaan. Toiminnanjohtaja Kalle Vähä-Jaakkola jätti tehtävänsä Säätiössä vuoden vaihteessa. Kalle sai kaudellaan aikaan paljon uudistuksia ja muutoksia Satakuntatalolla, suurimpina tietysti uusi ravintolayrittäjä ja kesäasumisen mahdollistaminen talolaisille. Kiitos Kallelle hyvistä vuosista ja onnea tuleviin haasteisiin! Uutena toiminnanjohtajana Säätiössä on jo aloittanut ekonomi Heikki Lindfors. Vaikka Heikillä ei ennestään ole kokemuksia osakunnasta, uskon että yhteistyö SatoOn kanssa tulee olemaan tiivistä ja menestyksellistä. Tulevien vuosien haasteita Satakuntatalolla tulevat olemaan tarpeelliset ja välttämättömät peruskorjausremontit, mutta osaavan ja kokeneen toiminnanjohtajan kanssa uskon meidän selviävän niistä kunnialla.

Tänä vuonna on kuitenkin kaikkien osakuntalaisten elämä juhlaa: vietämme Helsingin yliopiston osakuntalaitoksen 370-vuotisjuhlavuotta yhdessä neljäntoista muun osakunnan kanssa. Vuoden aikana tulee tapahtumaan paljon kaikenlaista aina urheilupäivästä seminaariin ja kuorojen konserttiin. Koko vuoden kruunaa syyskuun lopulla järjestettävä suuri iltajuhla Vanhalla ylioppilastalolla. Jokaisella löytyy siis varmasti mielenkiintoista toimintaa. Nyt onkin ainutkertaisen hyvä hetki lähteä mukaan yhteisosakuntalaisiin tapahtumiin ja vahingossa vaikka tutustua uusiin ihmisiin muista osakunnista! Juhlavuoden tapahtumista tullaan tiedottamaan tarkemmin myöhemmin, pitäkäähan siis silmät, korvat ja mieli avoinna.

Neiti Q

TOIM.HUOM.

Tuoreen kuraattorin haastattelun voit lukea sivuilta 10-12!

Mitäs sitten tehtäisiin? – aktiviteetteja osakuntalaisille

Teksti **Tero Alitalo**, Kuvat **Samu Heino, Lyydia Ylönen**

”Harrastus, jokainen ihminen tarvitsee harrastuksen. Harrastus säteilee ihmisen arkeen kivasti, odottaa työpäivän jälkeen palkintona ja tuo sisältöä elämään.” Pään totaalisen sekoamisen estämiseksi kannattaakin keksiä jokin itseään kiinnostava harrastus. Helsinkiläisen korkeakouluopiskelijan ongelma on, ettei harrastus voi olla mikään vanhanaikainen ja tylsä harrastus, kuten lenkkeily tai trumpetin soitto. Tätä juttua varten on haastateltu osakuntalaisia, jotka käyttävät aikansa hieman harvinaisempien harrastuksien parissa.

KYSYMYKSET

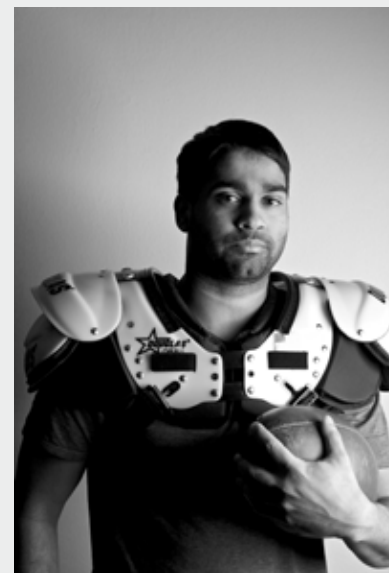
1. Miten aloitit harrastuksesi?
2. Mikä siinä niin oikein kiehtoo?
3. Mitä mieltä äitisi on harrastuksestasi? Oletko uskaltanut kertoa hänelle?
4. Onko sinulla esikuvaa? / Kuka on maailman kovin superstara?

MARCUS SÖDERLUND – KIIPEILY (NOIN KOLME VUOTTA)

1. Halusin aloittaa uuden harrastuksen, ja kiipeily tuntui mielekkäältä valinalta, joten osallistuin suomen alppikerhon järjestämälle seinäkiipeilykurssille. Huomasin, ettei kiipeilyyn tarvita mitään erityisiä taitoja eikä isoa kukkaroa. Pitää vain opetella olemaan tippumatta.
2. Muuten en saa hirvittävän helposti vaaran tuntua ja olen ehkä hieman keskivertoa rämäpäisempi. Vaikka kiipeily on turvallista, jännittää tippuminen silti. Varsinkin liidatessa - jossa köyttä viedään ylöspäin sitä mukaa kun kiivetään – tulee sellaisia tilanteita, jossa kädet alkavat hikoamaan, sydän jyskyttää ja adrenaliini velloo kehossa.
3. Äiti ei tykkää tästä yhtään, enkä hänelle aluksi kertonutkaan aloittaneeni kiipeilyharrastusta. Itse asiassa en heti paljastanut hänelle Espanjan kiipeilyreissua, tai sitä että aloitin työt kiipeilytekniikalla. Harrastuksen kanssa äiti alkaa olla ihan luottavainen, mutta työnteon suhteen hän vielä jännittää.
4. Esikuvani on Vihtori Mäntylä. Hän treenaa enemmän ja kiipeää enemmän haballa kuin minä. Vihtorilla on myös kovempi grade. Maailmanlaajuisesti diggailen Nalle Hukkataivalta ja boulderioija Andy Gullstenia.

JUHANI HALMINEN – AMERIKKALAINEN JALKAPALLO (KOLME VUOTTA)

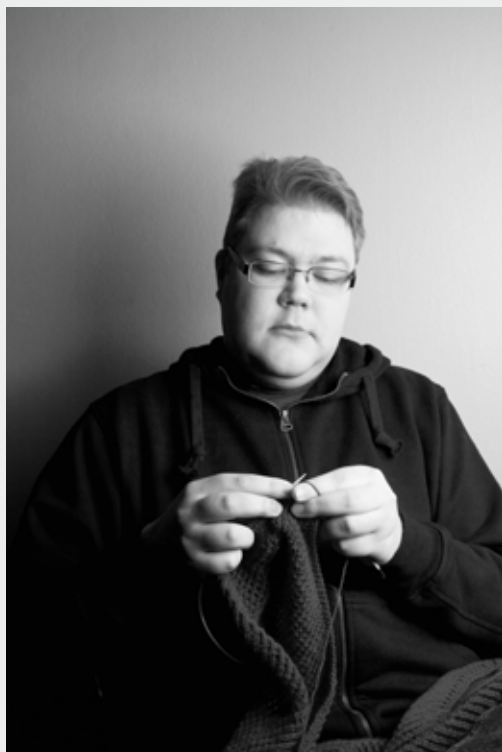
1. Pari kaveriani pelaa Roostersissa, ja kyselin heiltä lajista. Kiinnostuin siitä ja googlaituani päätin mennä nykyisen joukkueeni try out -tilaisuuteen. Se vaikutti siistiltä.
2. Olen aina tykännyt lajeista, joissa on yksi yhtä vastaan, esim. Nyrkkeilystä. Jenkkifutis on joukkuelaji, mutta jokaisella on selvä vastuu pelin toiminnasta. Pidän lajin fyysisyyden lisäksi myös sen taktisuudesta: päättömänä juoksentelu ei auta joukkuetta yhtään, riippumatta nopeudesta.
3. Ei meidän äiti tykkää mistään asiasta missä otan hittiä, mutta kait se luottaa siihen että osaan pitää itseni hengissä siellä kentällä. Isä lähetti kerran jonkin urheiluvammatutkimuksen, mutta sen enempiä vinkkailua ei ole tullut.
4. Tietynlainen esikuva voisi olla Calvin Johnson, joka on NFL:n kovin wide receiver, mutta silti tyyppi ei ole mikään diiva, vaan hiljainen ounaaja.

LYYDIA YLÖNEN – PURJEHDUS (NOIN 15 VUOTTA)

1. Perheellä on aina ollut jonkinlainen purkkari. Sain viisi-vuotiaana optimistijollan lahjaksi purjehtijaisältä. Sitten kävin kesäisin optimistijollakoulussa, jossa oli söpöjä poikia ohjaajina. Heidän kumiveneensä kyytiin pääsi, jos jolla sattui ”selittämättömästi kaatumaan”.
2. Purjehduksessa viehättää se, että rakastan merta. Aaltoja, tuulta, toisaalta tyyntä keliä ja aurinkoa. Kun on purjehtimassa niin oikeasti on aina sellanen fiilis että kaikki muu on ihan turhaa. Myös vierasvenesatamien äänet, tuulen vihellys, vanttien hakkautuminen mastoihin ja purjehtijoiden yhteisöllisyys luo satamassakin ollessa maagisen tunnelman!
3. Äiti on erittäin huolissaan pelastusliivien käytöstä! En uskalla kertoa, että olen merellä yleensä ilman pelkkareita paitsi jos olen yksin. Äitini haluaisi ostaa purjevene, mutta tarvitsisi minua purjehduskaveriksi. Toisaalta minun ja äidin ja purjeveneily voisi olla vähän vaarallista.
4. Oman isän saavutuksia olisi kiva pistää paremmaksi. Hän purjehti vielä vanhoina päivinäänkin mm. Cap Hornin ympäri.

JUKKA POMMELIN – KUTOMINEN (AIVAN LIIAN KAUAN)

1. Kaikesta syytän Suomen koulujärjestelmää. 1-2 luokilla käsityöt olivat lähinnä ketjusilmukoiden virkkausta tai vohvelikankaan kirjontaa. Koita siinä sitten keksiä kotona jotain tekemistä näillä virikkeillä. Toisaalta, juuri koulunsa aloittaneet kuviosahan kimpussa... Olisihan sillä tietynlainen viihdearvonsa. Toinen virike oli alasteen puukäsityön opettaja. Koska en hänestä liiemmin pitänyt, valitsin tekstiilikäsityön. Kaikkiaan voi siis sanoa, että maailmankaikkeus halusi minun kutovan.
2. Enpä siitä viehätuksesta niin tiedä. Eipähän ole ainoastaan markkinavoimien armoilla vaatteiden suhteen. Kun tätä tekee harrastuksena, eikä siis laske omalle työlleen arvoa, niin pääsee muutamalla kympillä. Kiseleffin talon ikkunassa oli muutama vuosi sitten sellainen perustapaus muistini mukaan 120€. Meikäläisen laiskuudella tosin raha ei ole se suurin vaikuttava tekijä. Tuo nyt on jotain, mitä pystyy tekemään siinä sivussa, kun katselee telkkaria tai kuuntelee musiikkia. Jollei muuta, niin kokee tekevänsä jotain siinä laiskotellessa.
3. Ja keneltäköhän hommasin ensimmäiset puikkoni? Ei siinä äiskällä ollut mitään sanomista.
4. Esikuvia tässä hommassa ei oikein ole päässyt syntymään. Onhan niitä erilaisia harrastajia ja kirjojen tekijöitä, joiden aikaansaannoksista varastaa aina kaiken hyödyllisen. Mutta että esikuva? Eipä ole sellaista vielä ainakaan löytynyt. Peliliike olisi tietysti sanoa, että oma mummu tai muuta vastaavaa. Se nyt vain ei pidä paikkaansa.

S A T A K U N T A L A I S E N O S A K U N N A N V I E S T I S A T A K U N T A L A I S I L L E

Suomalaiseen luonteenlaatuun näyttää kuuluvan sisäsyntyisesti turhan vaatimaton ja anteeksipyytelevä suhtautuminen omaa historiaa, kulttuuria ja isänmaata kohtaan. Globaalissa maailmantaloudessa kansakunnan kilpailukyky ja maine voivat säilyä ja kehittyä ainoastaan sisältä päin, kansalaisten itse niihin uskoessa ja luottaessa. Suomen kaltaisen pienen valtion elinehto globaaleilla markkinoilla on sen usko omaan menestykseensä ja osaamiseensa.

Vaikka Suomen talouselämä ja yliopistot ovat pitkälti keskittyneet muutamien suurkaupunkien ympärille, tulee muistaa myös maakuntien merkitys uusien, menestyvien yritysten ja lahjakkaiden opiskelijoiden hautomona. Itseensä uskova maakunta on paikka, jonka asukkaat arvostavat yrittämistä, uuden luomista ja eteenpäin menemistä. Vain näillä aineksilla voimme pitää maakunnan elinvoimaisena ja kehittyvänä alueena. Jos emme itse luota maakuntamme ja sen asukkaiden menestykseen, niin kuka sitten?

Me satakuntalaiset ylioppilaat olemme ylpeitä juuristamme. Satakunnalla, sen historialla ja kulttuurilla on paljon mistä ammentaa ja minkä varaan rakentaa. Siksi toivomme, että satakuntalaiset olisivat avoimemmin ylpeitä omasta maakunnastaan, luottaisivat sen menestykseen ja uskoisivat sen mahdollisuuksiin. Sellaiseen maakuntaan mekin haluamme todennäköisemmin palata.

Satakuntatalossa Helsingissä 14.2.2013

Elina Lähdeniemi

Kuraattori

Milla Gustafsson

Hallituksen puheenjohtaja

KURAATTORI ELINA LÄHDENIEMI JA OSAKUNTALAISENA OLEMISEN TAITO

Teksti *Miia Viinamäki*, Kuva *Samu Heino*, Piirros *Salla Seppälä*

Elina Lähdeniemeä sydämellisempää ihmistä on vaikea kuvitella. Hänen hymyilevä ja iloinen olemuksensa on niin itsestään selvä osa Satakuntalaista Osakuntaa, että monelle tulee varmaan yllätyksenä, ettei Elina heti opiskelemaan päästyään ryhtynyt osakunta-aktiiviksi. Ensin hän kokeili siipiään ainejärjestössä, mutta pettyi toimintaan. "En kai sitten ollut tarpeeksi sosiologi...", hän miettii kysyttäessä, mihin ura ainejärjestössä katkesi. Toisaalta hyvä näin. Saimme Elinasta vuosie varrella muun muassa mainion juhlamestarin, innostuneen emännän, kulinaarikerhon puheenjohtajan, hallituksen puheenjohtajan ja sekä hallituksen että asuntolajohtokunnan aktiivisen jäsenen. Viimeisin sulka hattuun on uunituore kuraattorin pesti. Mutta miten kaikki alkoi ja mihin se vielä johtaakaan?

Matka osakunta-aktiiviksi

Lukion jälkeen Elina ei vielä tiennyt, mitä halusi lähteä opiskelemaan. Kun välivuosi lähikaupan kassalla ei houkuttanut, päätti hän lähteä Helsinkiin ja aloittikin valtio-opin opinnot kansanopistossa. Valtio-opin lisäksi hänen täytyi valita joko sosiaalipolitiikan tai sosiologian opintoja ja niin oma ala löytyi. Syksyllä 2006 ovet aukenivat Helsingin yliopiston valtiotieteelliseen tiedekuntaan sosiologiaa opiskelemaan. Elina maksoi osakunnan jäsenmaksun jo tuolloin, mutta vasta keväällä 2007 paikka osakunnassa löytyi yllättävän asunnontarpeen vuoksi. Elina sai kämpän ennätysajassa, vain kolme päivää yhteydenottonsa jälkeen. Pian hän huomasi olevansa kiinnostunut osakunnan toiminnasta ja jo samana keväänä hänet valittiin osakunnan juhlamestariksi. Ensimmäiseen osakuntavuoteen liittyy myös yksi Elinan parhaista osakuntamuistoista, nimittäin kesän 2007 kansansoudut, joissa nuori ylioppilas Lähdeniemi tutustui vanhoihin osakuntalaisiin ja osakuntaperinteeseen oikein kunnolla. Osakunnassa Raumalta kotoisin oleva Elina löysi myös sisäisen satakuntalaisuutensa. "Ihmisestä tulee satakuntalainen vasta kun se muuttaa sieltä pois", hän

sanoo. Nykyään Raumalla on omien vanhempien lisäksi parasta se, ettei se koskaan muutu. Takaisinmuutosta Elina ei haaveile, kesämökistä meren rannalla kuitenkin.

Irtiotto osakunnasta

Kaikkein kiireisimpinä vuosina, kun Elina opiskeli ahkerasti, kävi töissä ja teki isoja virkoja osakunnalla, hänestä tuntui, että aikaa ei riitä mihinkään muuhun. Nykyään Elinan mieliharrastus on ruoanlaitto. Uusia reseptejä on koko ajan jonossa. Lisäksi hän yrittää käydä uimassa ja juoksemassa mahdollisimman paljon. Tavoitteissa on ainakin toukokuussa järjestettävä Helsinki City Run. Ajanotto itselle ja pieni pesäero osakunnasta ovat olleet tietoisia ratkaisuja. Ensin Elina lähti vaihtoon Prahaan kevääksi 2011. Siellä hän nautti extempore-elämästä ja tyhjästä kalenterista. Paluun jälkeen oli vuorossa muutto Turkuun ja johtamisen ja organisoimisen opinnot Turun kauppakorkeakoulussa, jotka Elina vuoden jälkeen keskeytti toistaiseksi, määrittelemättömäksi ajanjaksoksi. Tämä puolentoista vuoden irtioton jälkeenkin Elinasta ei kuitenkaan tuntunut siltä, että hän on antanut jo kaikkensa osakunnalle. Tosin näiden seuraavan kahden vuoden jälkeen nyt graduun muuttaneista roolisuorituksista kirjoittava kuraattorimme on päättänyt antaa tilaa nuoremmille ja siirtyä senioritoimintaan.

Paluu kuraattorina

Ajatus Satakuntalaisen osakunnan kuraattoriksi ryhtymisestä kypsyi Elinan päässä jo kun emerituskuraattori Mikko Mäkipää valittiin virkaan kaksi vuotta sitten. Silloin hän tajusi, että ensi kerralla olisi asetettava ehdolle. Kuraattorin roolissa Elina näkee edustamista tärkeämpänä yhteistyön ylläpitämisen muihin osakuntiin ja Satakuntalaisen osakunnan pitämisen muiden osakuntien joukossa. Hän sanoo aikovansa myös hieman päällekatsoa osakunnan toimintaa, vaikka varsinaisesti virkailijoitten vahtiminen kuuluukin hallituksen puheen-

johtajalle. Elinan mielestä osakunnan toiminta on juuri nyt todella aktiivisessa vaiheessa. Tapahtumia järjestetään paljon ja jopa kirjaston käyttö on lisääntynyt. Hän toivookin, että osakunta pysyisi jatkossakin näin aktiivisena ja muistuttaa, että kuka tahansa osakuntalainen saa järjestää toimintaa. Se ei ole mikään virkailijoiden ja toimikuntien yksinoikeus. Elinan mielestä kaikkien ei kuitenkaan tarvitse olla järjestöaktiiveja. Osakunta koostuu monenlaisista jäsenistä ja sen tarkoitus on enemmänkin antaa jäsenilleen mahdollisuuksia toteuttaa itseään. "En mäkään ole aina osakunnalla aktiivinen vaan välillä vaan istun tääl tekemättä mitään.", hän täsmentää. Erilaisiin tapahtumiin kannattaa silti osallistua ja Viisissäkin käydä, jotta löytäisi juuri sen itselleen sopivimman tavan olla osakuntalainen.

Osakunnan uudet kuviot

Elinan visioissa vuonna 2023 Satakuntatalo on remontoitu. Talolla ehkä asuu tämän vuoksi entistäkin vähemmän osakuntalaisia ja toimintaa on täytynyt kehittää vielä enemmän niin, ettei siinä keskitytä pelkkiin talolaisiin. Lisäksi Satakuntalaisella Osakunnalla on enemmän säännöllistä yhteistä toimintaa muiden osakuntien kanssa. Toisaalta hän uskoo, että osakunnan perusolemus pysyy muuttumattomana vuodesta toiseen. Miten kuraattorimme sitten näkee oman tulevaisuutensa osakunnassa? "Osakuntaurani jatkuu valloittamalla Satakuntalaisen Osakunnan kiltta, ehkä killan emäntänä! En halua jäädä osakunnalle roikkumaan...", toteaa Elina. Hänen toiveissaan on senioritoiminnan nuorentaminen ja kehittäminen. Senioriverkon kehittäminen on Elinalle tärkeää, koska nuorilla työelämässä olevilla senioreilla olisi varmasti myös osakuntalaisille paljon annettavaa. "Osakunta yhdistää meitä kaikkia.", hän kiteyttää. Niinpä, osakunta tulee aina olemaan, tavalla tai toisella, osa Elinan elämää.

Kuva Markku alho

Rakkaat osakuntalaiset,

Helsingin yliopiston Satakuntalainen Osakunta juhlii 359. vuosijuhlaansa lauantaina 23.3.2013. Juhlassa luovutetaan 50 vuotta sitten Osakuntaan kirjautuneille riemucivis -merkit, jaetaan ansiomerkit, kuullaan puheita ja nautitaan osakuntamme kuoron esityksestä.

Minulla on ilo kutsua teidät juhlimaan kanssamme Satakuntatalolle (Lapinrinne 1A) lauantaina 23.3.2013. Alkucocktail tarjoillaan klo 18 Kiltahuoneessa, viidennessä kerroksessa. Juhlan pöytäosuus alkaa klo 19 kolmannen kerroksen Kilta-salissa. Sunnuntaina 24.3 juhlat jatkuvat silliaamiaisella Satakuntatalon osakuntahuoneistossa klo 12 alkaen.

Illalliskortin hinta on civiksille 75e ja senioreille 85e. Silliaamiainen maksaa 8e. Pyydän teitä ystävällisesti ilmoittamaan tulostanne torstaihin 14.3. mennessä osoitteessa <http://raskala.satakuntatalo.fi/ilmo/vuosijuhla13/>. Illalliskortti ja silliaamiainen maksetaan ennen juhlaa ilmoittautumisen yhteydessä annettujen tietojen mukaan. Ystävällisin terveisin,

Niina Lindholm, Juhlamestari

Juhlapuku, akateemiset ansio- ja kunniamerkit

Koska kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa...

Sipin alaston uusivuosi (vasemmalla ylhäällä)

Osakunnan vuosi vaihtui perinteiseen tapaan Sipin mökillä Kauvatsalla. Kasarykelmä henkii osakuntamme lämmintä tunnelmaa ja tiivistä yhteishenkeä.

Topelius-sitsit (vasemmalla alhaalla)

Topelius-sitsejä juhlittiin yhteisosakuntalaisessa hengessä perjantaina 11.1. Viisissä.

Etsi kuvasta:

- a) kaikki satolaiset,
- b) kaikki osakuntanauhut
- c) kaikki karhut!

Virkailijanvaihtokaronkka (oikealla ylhäällä)

Virkailijat vaihtuivat perjantaina 25.1. ja kuvassa edustavat sekä vanha että uusi hallitus. Illan virallisena teemana oli hassut hatut ja epävirallisena teemana hassut ilmeet.

Kuraattorinvaihtokaronkka (oikealla alhaalla)

Viikkoa myöhemmin vaihtui myös kuraattori. Kuraattorinvaihtokaronkassa Mikko Mäkipää jäi eläkkeelle kahden vuoden kuraattorinpestistään ja hänen paikalleen astui Elna Lähdeniemi

Viisi vinkkiä vuosijuhlaan

Teksti **Hanna Hannus**, Kuvat **Alina Suvila**

*Osakuntavuoden kohokohta – vuosijuhla – lähes-
tyy. Vuosijuhlan käyttäytymiskuviot aiheuttavat
osakuntalaisissa usein hermostuneisuutta. Sen
lisäksi että on olemassa tietty etiketti, on myös lu-
kuisia kirjoittamattomia sääntöjä siitä, miten ol-
laan kohteliasta ja mukavaa juhlasuraa.*

Karhunkierros kysyi tätä juttua varten vinkkejä käyttä-
tymisen kirjoittamattomista säännöistä vuosijuhlakon-
kareilta eri osakunnista. Kysely lähetettiin 20 konkarille,
joista 10 vastasi. Nämä henkilöt ovat omien vastauk-
siensa perusteella olleet yhteensä yli 390 vuosijuhlassa!

Tämä juttu keskittyy siihen, minkälaista on luonteva
käytös. Yksityiskohtaisempaa tietoa vuosijuhlan pukeu-
tumisesta ja juhlan vaiheista kannattaa erityisesti en-
sikertalaisten kerrata mainiosta Anu Välimäen jutusta
Karhunkierroksesta 1/2011.

TÄSSÄ SIIS VIISI VINKKIÄ VUOSIJUHLAAN:

1) Muista arvokkuus

Vuosijuhlat eivät ole sama asia kuin rennot pöytäjuhlat
tai sitsit. Vuosijuhlassa kunnioitetaan osakunnan histo-
riaa, olemassaoloa ja tulevaisuutta erilaisilla puheilla,
huomionosoituksilla ja perinteillä, kuten lippukulkueella
ja maakuntalaululla. Siksi käytös ja pukeutuminen ovat
asteen arvokkaampia. ”Pöydässä ei istuta liian kännis-
sä, jatkot ovat erikseen”, kyselyn nimimerkki fuksi 04
opastaa.

Niin juhlia järjestettäessä kuin niissä ollessakin kenties
vaikeinta – ja palkitsevinta – onkin yrittää löytää tasa-
paino hauskanpidon ja arvokkuuden välillä. Mutta yrit-
täminen kannattaa!

2) Etikettiä voi soveltaa

Kaikilla yleisimmillä kohteliaisuussäännöillä on jokin
tausta-ajatus, eivätkä ne siis ole vain kiusan tähden kek-
sittyjä. Esimerkiksi sääntö siitä että puheiden ja laulujen
aikana ei syödä eikä juoda johtuu siitä, että astioiden
kilinä veisi huomion pois itse ohjelmalta, johon muut
oletettavasti haluavat keskittyä.

Sääntöjen taustaa miettimällä voi harkita niiden tarpeel-
lisuutta kulloisessakin tilanteessa. Jos siis esimerkiksi
pääruoka tarjoillaan jostain syystä pöytääsi juuri ennen
pitkää juhlapuhetta, et ole epäkohtelias jos syöt meteliä
pitämättä. Näin tuumasi kyselyyn vastanneiden enem-
mistö (70 %).

3) Perinteitä on erilaisia

Vaikka etikettiin usein viitataan yhtenä yhtenäisenä
koodina, ei todellisuudessa ole olemassa mitään yhtä
oikeaa juhlatapaa, vaan erilaisia tapoja ja perinteitä. Ei
siis kannata hermostua tai jäädä jankkaamaan, vaikka
vierustoveri skoolaisi eri tavalla kuin sinulle on opetettu.

Erilaisia perinteitä oppii yksinkertaisesti menemällä tois-

”On kohteliasta esittäytyä koko pöytäseurueelle ja kiittää juhlien lopuksi seurasta”

ten vuosijuhliin edustamaan osakuntaa. ”Muiden juh-
lissa näkee erilaisia tapoja, joista voi saada virikkeitä
omiin juhliin ja tapoihin”, nimimerkki Pian seniorioituva
civis opastaa. ”Edustamaan kannattaa lähteä viimeis-
tään silloin, jos tuntuu, että omat juhlat ja juhlijat on
niin nähty. Muiden osakuntien juhlissa on tuttua ja tur-
vallista, sillä peruskaava on kaikissa sama”, nimimerkki
Vinni rohkaisee.

4) Tuppisuun pöydässä on tylsää

Harvalta suomalaiselta small talk eli kepeä seurustelu
tulee luonnostaan. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö sitä
voisi oppia. Entuudestaan tuntemattomalta pöytäseuru-
eelta voit kysellä esimerkiksi heidän opiskelualoistaan,
taustajärjestöistään, kotipaikoistaan ja harrastuksistaan.
Hyvä keskustelija reagoi saamaansa tietoon eikä
vaan latele kysymyksiä. Hän on aktiivinen, kekseliäs ja
muut huomioiva. Näin toimimalla jätät muille positiivi-
sen kuvan itsestäsi.

Muista myös peruskohteliaisuus: ”On kohteliasta esit-
täytyä koko pöytäseurueelle ja kiittää juhlien lopuksi
seurasta”, kuten nimimerkki fuksi 04 opastaa.

5) Kyse on kuitenkin hauskanpidosta

Vuosijuhla ei ole suoritus, jossa eniten pisteitä saa hen-
kilö joka tekee kaiken niin kuin Käytöksen kultaisessa
kirjassa sanotaan. Tällaisella henkilöllä olisi luultavasti
juhlissa kaikkein tylsintä. ”Etiketti ja juhlien käyttä-
tymissäännöt on olemassa sitä varten, että yhteisten
toimintamallien myötä ihmisillä olisi helpompi olla”, ni-
mimerkki Maisteri neuvoa ja jatkaa: ”Etiketin ei ole tar-
koitus tehdä juhlijoiden elämästä hankalampaa. Jos se
aiheuttaa lähinnä ahdistusta ja muiden vahtaamista, on
jotain mennyt pieleen.”

Muista siis juhliin lähtiessä terveen kaupunkilaisjärjen
käyttö: muiden ihmisten huomioiminen, hyvät käytös-
tavat ja reipas uteliaisuus. Voit aina kysyä, jos et tiedä.
”[Vuosijuhliin] kaikki tulevat viihtymään ja olemaan par-
haimmillaan, mikä tekee tunnelmasta ainutlaatuisen!” -
nimimerkki Juhlijatar.

Täydellistä skoolaustavan hallintaa paljon tärkeämpää
juhliessa on avoin ja iloinen mieli!

LUE KYSelyn VASTAUKSIA SEURAAVALTA SIVULTA

KK KYSYI:**MINKÄLAINEN HENKIÖ ON HYVÄÄ PÖYTÄSEURAA?**

- Ottaa aktiivisesti osaa keskusteluun.
- Pitää keskustelun kepeänä ja antaa kaikkien puhua.
- Juttelee aiheista joista jokainen voi jutella, ei sisäpiirijuttuja.
- On avoin ja kiinnostunut ympärilläolijoista.
- Kunnioittaa ohjelmaa.
- Selittää uusia/paikallisia tapoja ne tuntiessaan, tai on kiinnostunut niistä ollessaan vieraammissa juhlissa.
- Pyytää tanssimaan oma-aloitteisesti.

NÄMÄKIN MAINITTIIN:

- Ehdottaa seurueelle yhteisiä maljoja (esim. "bordskål!"-huudahdus, jossa koko pöytä skoolaa yhdessä).
- Esittelee toisilleen tuntemattomia henkilöitä toisilleen.
- On vähän yllytyshullu.

KK KYSYI:**MINKÄLAINEN HENKIÖ ON HUONOA PÖYTÄSEURAA?**

- Ei puhu mitään.
- Puhuu vain itsestään tai siitä miten kaikki on niin parhaiten järjestetty omassa osakunnassa.
- Liian humalassa.
- Juttelee vain omien tuttujensa kanssa.
- Puhuu ohjelman päälle.
- Ei tule juhlaan pitämään hauskaa vaan vahti-
maan, että asiat tehdään "oikein".
- Häipyä aina tilaisuuden tullen, mikä kertoo seuran epäkunnioittamisesta.

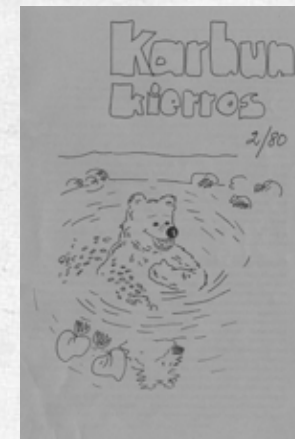
NÄMÄKIN MAINITTIIN:

- Valtaa koko jalkatilan pöydän alla.
- Sammuu pöytään.
- Kuhertelee jatkuvasti oman avecinsa kanssa tai puhuu omasta seksielämästään.

ETKOILUVINKKEJÄ VUOSIJUHLIIN:

- "Pukeudutaan yhdessä tyttökaverien kanssa, syödään cocktail-paloja ja juodaan samalla skumppaa" - nimim. fuksi 04
- "Tärkeintä on muistaa syödä jotain, eikä lähteä etkoille ja juhlaan tyhjin vatsoin." - nimim. Vanha kettu
- "Juhlaan on aina mukavampi mennä jonkun kanssa kuin yksin. Kannattaa sopia kaverin kanssa etkot esim. Vanhalle ja ilmoittaa siitä myös muille tuttaville, jotka tulevat mukaan jos tulevat. On hyvä nauttia todellakin tässä vaiheessa vain yhden, jottei mene varsinaisessa juhlassa vahingossa ylikunnon puolelle. Kun juhlaan saapuu kaksin tai pienessä seurueessa, juhliamieli nousee nopeammin, eikä tarvitse juhlan alussa jännittää, keiden kanssa aloittaa jutustelu." - nimim. Vinni

Karhunkierroksessa 2/1980 pohdittiin kehitysyhteistyötä ja solidaarisuutta, odotettiin kesää, arviottiin osakunnan musiikkimakua ja ihmeteltiin broileriannoksesta löytynyttä omituista luuta. Kuitenkin nykyisen päätoimittajan mieltä lämmitti erityisesti H. Wikin Karhunkierrokselle koottu kokoelma murphyn lakeja. Toisin sanottuna mikään ei ole silloinkaan onnistunut halutulla tavalla.

Moni on varmaan kuullut ns. Murphyn laeista, joista tunnetuin on ehkä Murphyn yleinen väittämä: "jos jokin asia voi mennä vikaan, se menee." Seuraavassa joukko uusia/vanhoja lakeja, joista osa on ristitty keksijänsä mukaan.

Rva Murpyn laki:

Esine putoaa siten, että se aiheuttaa eniten vahinkoa.

Autonkorjauksen kultainen sääntö:

Korjauksessa käytetty työkalu pudotessaan vierii auton alle täsmälleen sen geometrisen keskipisteen kohdalle.

Armeijan päällystön laki:

Mikään ei ole mahdotonta miehelle, jonka ei tarvitse tehdä sitä.

Työelämän kaksi ensimmäistä sääntöä:

1. Sääntö: Pomo on aina oikeassa.
2. Sääntö: Kun pomo on väärässä, toimitaan 1. säännön mukaan.

Adlerin laki:

Takuut koskevat ainoastaan tavaroita, jotka eivät mene rikki.

Cahnin aksioma:

Kun kaikki muu pettää, lue käyttöohje.

Lucen laki:

Mikään hyvä teko ei selviä rangaistuksesta.

Meyerin laki:

Jos tosiasiat eivät vahvista teoriaa, niitä täytyy muokata.

Rowen sääntö:

Todennäköisyys on 5/6, että pitkän rautatietunnelin toisessa päässä näkyvä valo on vastaantulevan junan valonheitin.

Wikin viiden-peukalon-postulaatti:

Saavutettu kokemus on suoraan verrannollinen särjettyjen työkalujen lukumäärään.

Viisasten ihmisten laki:

Mitä tahansa tapahtuukin, aina löytyy joku, joka sanoo tienneensä näin käyvän.

Virkamiehen sateenvarjosääntö:

Virkamies tarvitsee kolme sateenvarjoa - yhden, jonka voi unohtaa tomistoon, toisen kotiin ja kolmannen junaan.

Kevyen kodinhoidon ensimmäinen laki:

Pöly leviää.

Junalla matkustamisen laki:

Etäisyys laiturille on suoraan verrannollinen matkatavaroittesi painoon ja kääntäen verrannollinen aikaan, joka on jäljellä junan lähtöön.

HKL:n bussi-postulaatti:

Huolimatta siitä mitä bussia odotat, väärä saapuu ensin.

Simasovin ei-vastavuoroinen laki odotuksille:

Negatiiviset odotukset tuottavat negatiivisen tuloksen, positiiviset odotukset tuottavat negatiivisen tuloksen.

Etorren aksioma:

Toinen jono liikkuu nopeammin.

Työaikataulun 90-90 sääntö:

90% työstä vie 90% käytettävästä ajasta, loput kymmenen vie toiset 90%.

Sosiaalisen tupakoinnin laki:

Kokoontuneessa seurueessa tuhkakuppiin asetetusta savukkeesta nouseva savu virtaa ei-tupakoitsijan kasvoille.

Howen tee-se-itse laki:

Jos sinulla on piirrustukset, ne eivät pidä paikkaansa.

Kokemuksen rautainen sääntö:

Älä tee mitään ensimmäistä kertaa.

Väistämättömyyden laki:

Aina kun asiat näyttävät sujuvan hyvin, on sinulta jäänyt huomaamatta jokin seikka.

Breznevin laki:

Suurimmat ongelmat aiheutuvat ratkaisuisista.

Chrisholmin täydellisyyslaki:

Ei ole koskaan aikaa tehdä tehtävää kunnolla, mutta on aina aikaa tehdä se väärin.

Ongelman ratkaisemisen laki:

Jokaisen pienen ongelman sisällä on suuri ongelma, joka ei näy.

H. Wikki

Täydellisen liikuntalajin metsästys

Teksti *Maija Niinisalo*, Piirros *Hanna Peuraniemi*

JA LIIAN MONEN TÄYDELLISEN LAJIN LÖYTÄMISESTÄ SEURAAVAT ONGELMAT

Tuoreen Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimuksen mukaan suomalaisista yliopisto-opiskelijoista viidesosa ja ammattikorkeakouluopiskelijoista neljäsosa kertoo harrastavansa vain vähän liikuntaa eli vain korkeintaan kolme kertaa kuukaudessa. Ajanpuutteen ja liikunnan harrastamisen kalleuden lisäksi noin kolmasosa vastaajista kertoi olevansa liian väsyneitä, epämotivoituneita ja kiinnostumattomia liikkumaan.

Jokainen varmasti ymmärtää ristiriidan, sillä väsymys-
hän johtuu juuri liikkumattomuudesta! Pienikin määrä
liikuntaa auttaa jaksamaan paremmin ja on etenkin is-
tuma-asennossa usein työskenteleville opiskelijoille elin-
tärkeää. Siksi jokaisen tulisi kokeilla eri liikuntamuotoja
rohkeasti, jotta sopiva löytyy ja sitä peräänkuulutettua
motivaatiota ja kiinnostustakin olisi riittävästi.

Helppo tapa kasvattaa motivaatiota on hurauttaa väli-
neurheilua ja hankkia itselleen kaikenlaisia varusteita
ja vempaimia. Kannattaa katsastaa alennusmyynnit,
kierrätyskeskukset, kirpputorit ja netin huutokaupat ym.
torit. Käytettyjä urheiluvälineitä on tarjolla paljon ja niitä
saa todella halvalla.

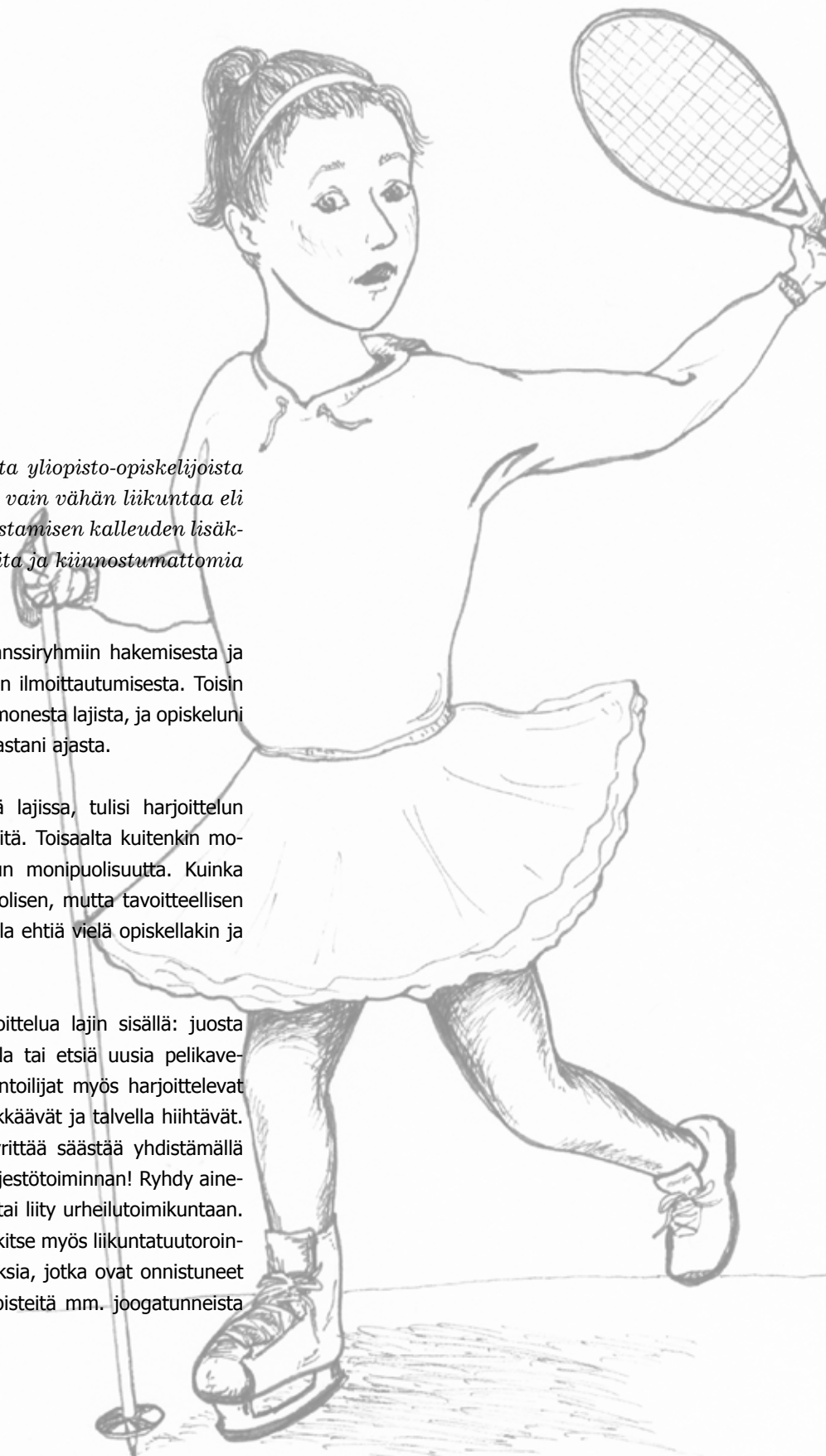
Viime vuoden alussa halusin kokeilla jotain uutta ja en-
nen kaikkea vaakiinnuttaa ja säännöllistytää liikunnan
elämäni satunnaisten salilla käymisen ja jumpissa hei-
lumisen sijaan.

Nyt, aktiivisen vuoden jälkeen olen mm. ilmoittautunut
puolimaratonille, suorittanut kiipeilykortin, haaveilen
sulkapalloturnauksiin osallistumisesta, kuntopesisjouk-
kueessa pelaamisesta myös ensi kesänä, kuntosalitree-

nien määrän lisäämisestä, tanssiryhmiin hakemisesta ja
uintikurssille ja hiihtokouluun ilmoittautumisesta. Toisin
sanoen olen innostunut liian monesta lajista, ja opiskeluni
kärsii harrastuksiini kuluttamastani ajasta.

Jos haluaa kehittyä tietyssä lajissa, tulisi harjoittelun
koostua nimenomaan vain siitä. Toisaalta kuitenkin mo-
nasti painotetaan harjoittelun monipuolisuutta. Kuinka
siis löytää tasapaino monipuolisen, mutta tavoitteellisen
treenaamisen välillä ja samalla ehtiä vielä opiskellakin ja
ehkä tehdä jopa töitä?

Yksi keino on varioida harjoittelua lajin sisällä: juosta
eri maastoissa eri nopeuksilla tai etsiä uusia pelikave-
reja vastustajiksi. Monet kuntoilijat myös harjoittelevat
kausiluontoisesti: kesällä hölkkäävät ja talvella hiihtävät.
Vapaa-aikaansa vois myös yrittää säästää yhdistämällä
liikunnan harrastamisen ja järjestötoiminnan! Ryhdy aine-
järjestön liikuntavastaavaksi tai liity urheilutoimikuntaan.
Jos aiot hakea tuutoriksi, harkitse myös liikuntatuutoroin-
tia. Tiedossa on myös tapauksia, jotka ovat onnistuneet
hankkimaan itselleen opintopisteitä mm. joogatunneista
vaihto-opiskelun aikana!

KOKEILIN VUODEN AIKANA MUUN MUASSA SEURAAVIA LAJEJA:

Lenkkeily:

Muuttuu tuskatuttavasta kivaksi kun kunto on kohonnut
sen verran, että jaksaa oikeasti juosta, ja siihen ei mene
oikeasti kauan!

Hiihto:

Vaatii oikeanlaiset välineet, huonoilla ei kannata edes yrit-
tää.

Luistelu:

Mahtavaa porukassa, ja luistimia saa vuokrattua monesta-
kin paikasta jos ei ole omia.

Uinti: Jos tekniikka on huono, kannattaa kokeilla vesijuok-
sua!

Pyöräily:

Kysy Mikko Mäkipäältä.

Rullaluistelu:

Samoin kuin juoksussa, kehitys on alussa todella nopeaa.

Kuntosali:

Teetä oma harjoitusohjelma, ja kasvata voimaa salilla.

Ryhmäliikuntatunnit:

Jumpkaa, tanssi, huolla kehoa ja rentoudu. Ryhmäpaine li-
sää suoristuskyyä. Tunneissa on valtavasti valinnanvaraa,
kokeile kaikkia!

Seinäkiipeily:

Hullua touhua johon jää kerrasta koukkuun. Pituus (lyhyys)
ei ole este.

Pesäpallo:

Ketteryyttä, nopeutta ja voimaa.

Sulkapallo:

Kokeile kaksin- tai nelinpeliä.

Lentopallo:

Harvoja lajeja, joita en yksinkertaisesti osannut yhtään.

Ultimate:

Sähäkkyyttä puistoihin!

Laskettelu:

Kallista, mutta hintansa arvoista.

Melonta:

Kahden hengen kanootissa hauskaa tiimityöskentelyä ja
upeita maisemia.

Keilailu:

Menee liikunnasta, jos keilaa tosissaan

UUSI MUOTIHUUME LEVIÄÄ SUOMESSA

Teksti *Miikka Koskinen*, Kuvat *Samu Heino*

Nuorison keskuudessa leviää uusi vaarallinen muoti-ilmiö, oluen juonti. Olut on viljasta käymisteitse valmistettu alkoholijuoma. Pieninä määrinä se aiheuttaa hyvinvointia, mutta kohtuukäyttö on vaikeaa ja johtaa helposti yliannostuksiin. Yliannostus aiheuttaa pahoinvointia, oksentelua, häiriöitä näkö- ja taspainoistissa, tajuttomuutta ja voi pahimmillaan johtaa jopa kuolemaan.

Oluen suosiota kasvattaa sen maine seksihuumeena. Olut heikentää harkintakykyä ja tämän takia monet oluenkäyttäjät yrittävät tarjota vastakkaisen sukupuolen edustajille olutta, jotta nämä suostuisivat sukupuoliyhteyteen.

Erityistä huolta herättää nuorison villinnyt laatuolutkulttuuri, johon kuuluu nk. erikoisolutien nauttiminen. Erikoisolut maistuvat paremmalta kuin tavalliset oluet, mikä tekee niistä helpommin juotavia. Yleensä ne kuitenkin ovat huomattavasti maitokaupassa liikkuvia oluita vahvempia. Ne ovat myös monta kertaa tavallisia oluita kalliimpia. Hyvän maun, väkevyyden ja hinnan yhdistelmän pelätäänkin johtavan oluenjuojan entistä helpommin sekä yliannostukseen että taloudellisiin vaikeuksiin.

Vierotusoireina olut aiheuttaa päänsärkyä, mielialan laskua ja ahdistuneisuutta. Yksittäinen annos olutta vaikuttaa muutaman tunnin, mutta nuorisolla on tapana nauttia yhden illan aikana useita annoksia, jolloin

vaikutus lakkaa vasta seuraavana päivänä. Saatetaan jopa "vetää rännit". Se tarkoittaa, että peräkkäisten päivien aikana käytetään kymmeniä annoksia olutta.

Suomen lainsäädännössä olevan aukon takia oluen valmistaminen kotona, "paneminen", on laillista. Laatuolutkulttuurin nousun myötä myös kotipanimotoiminta on hälyttävällä tavalla kasvanut. Itsepantu olut kiinnostaa halpuutensa takia.

Ilmiötä vauhdittaa se, että välineet ja raaka-aineet saa ostettua helposti ja ilman lupia tavallisista kaupoista ja Internetistä. Netistä löytyvät vaarallisen helposti myös ohjeet ja reseptit omien oluiden tekemiseen. Innokkaimmat harrastajat rakentavat jopa omia automaatiojärjestelmiä panotoiminnan tehostamiseen.

Kotipanimotoiminta voi vaikuttaa viattomalta, mutta omaa oluenkäyttöä voidaan rahoittaa myymällä itsetehtyä olutta muille. Pahimmillaan kotipanimijat yrittävät tehdä panemisesta itselleen ammatin ja perustaa pienpanimon. Toiminnan riskejä pidetään pieninä. Kuitenkin pienpanimoille on tyypillistä tuotavaa markkinoille vahvoja oluita, jotka ovat asiantuntijoiden mukaan erityisen vaarallisia kansanterveydelle.

OLUTSANASTOA

Jos epäilet kohdanneesi oluenjuojan, vältä aiheesta keskustelua. Oluenjuojat saattavat käyttäytyä arvaamattomasti ja alkaa vaahdota oluesta. Tällaisesta tilanteesta voi olla vaikeaa poistua.

Oluenjuojat käyttävät slangia, jonka ymmärtäminen on tarkoituksella ulkopuoliselle vaikeaa. Tässä yleistä olutsanastoa - näiden sanojen käyttäminen on varoitusmerkki siitä, että sanoja käyttävä henkilö saattaa olla oluenjuoja tai jopa -panija.

Lager, ale, stout, pilsner, IPA, lambic, sahti:

Erilaisia oluttyyppejä ja -laatuja

Mäskäys, vierteen keitto, humalointi, hiivaus, jälkikäyminen:

Oluenvalmistuksen vaiheita

Flavori:

Oluen maun ja tuoksun ja muiden ominaisuuksien yhteisvaikutelma

IBU:

Oluen katkeruutta kuvaava yksikkö

Poronkusi:

Eräs suosituimmista oluista Suomessa

Krapula, darra:

Oluen vieroitusoireiden aiheuttama tila

Mallas:

Oluen pääraaka-aine

Perse:

Paikka, josta Suomen alkoholilainsäädäntö on peräisin

TÄMÄ ON TÄYTESIVU

KK 2/2004, Tuuli Seppälä

TÄMÄ ON TÄYTESIVU

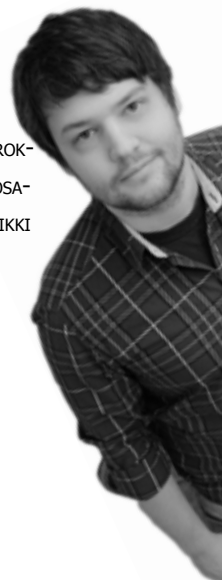
Virkailija vinkkaa

Hanna Hannus, laulunjohtaja

Kannattaa hankkia SatO:n joulukuussa ilmestynyt uusi laulukirja viimeistään osakunnan vuosijuhlaan. Perinteen tavan mukaan pöytäosuuden loppuvaiheilla kirjaan pyydetään lähimmältä pöytäseuralta kirjoitukset. Kirjoitukset saa lukea vasta yön yli nukuttuaan. Mitä useammissa juhlissa ulkoilutat laulukirjaasi, sitä kattavamman muiston opiskelijaelämästäsi saat! Sitä paitsi laulukirja on näinä sähköisen viestinnän aikoina niitä harvoja paikkoja, joissa edelleen näkee ihmisten käsialoja.

Uuden ja uljaan Karhunkämmen-laulukirjan voi käydä ostamassa jäsenihteerin päivystyksestä kymmenen euron hintaan.

VILLI TERO ON KARRANNUT KARHUNKIERROKSEN SIVUILLE. AUTA OSAKUNTAA ETSIMÄLLÄ KAIKKI KADONNEET TEROT.

TÄLTÄ PALSTALTA VOIT LUKEA OSAKUNNALLA KUULTUJA KUOLEMATTOMIA LAUSAHDUKSIA

"Mul on samanlainen, mut paksumpi!"	- Suvi J. Tero A:lle VVK:ssa
"Hei mitä siellä VVK:ssa käydään läpi?"	- Aloitteleva virkailija
"Tää kaali alkaa tuntua vähän jännältä mun päässä, etenkin Marcus haukkas palasen."	- Alina S. VVK:ssa
"Koska Mäkipääkin on luonnontuote."	- Juhani H.
"En olekaan ennen nähnyt Nikoa housut kintuissa."	- Ilari Ahola (VSO)
"Niin, olikos tämä nyt alapään vai alakerran esittely"	- Seniori QVK:ssa
"Silloin kun isännät rakastaa, emännät on vaan tiellä."	- Mäkipää, 25.1.2013
"Se on kyllä niin, et yks keiju kuolee aina, kun puntteri ottaa hittiä!"	- Juhani H. Super Bowl -kisakatsomossa
"Mun pornossa on paremmat musiikit"	- Honksu Super Bowlin väliaikashowsta
"Mä tiedän mikä piristää, ota suihin."	- Isäntä tarjoaa emännälle suklaata QVK:ssa

Karhunkierros 2/2013

WAPPU TULEE,
OLETKO VALMIS?

Itella Green